

ZGODNJA DANICA. KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi poli in velja po postu za celo leto 4 gl. 20 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četert leta 1 gl. 20 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 3 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 80 kr., za 1/4 leta 90 kr., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej.

Tečaj XLVII.

V Ljubljani, 11. vel. travna 1894.

List 19.

Modroversko kermilo zdrave omike.

O vernosti.

(Iz verskega „Kermila“ dr. J. Muršec-a.)

(Dalje.)

17.

Gorjé preradovednežu zastran vere! Hočeš — nočeš: zabrede; derzne se na premračne pota; nikar mu ne podtikajmo modre prevdarnosti. On hoče vediti, kar mu ne gre; moder premišljevalec pa si prizadeva s tem, kar mu je treba znati, piše sv. Avguštín.*) Modrijan, hoteči razglabati naše verske skrivnosti, je radovednež; toda ne tirja se od njega, da bi razumel, temuč da naj jih veruje. Katoliški bogoslovec, ki išče dokazov za skrivnosti v sv. pismu in izročilu cerkvenem, da bi jih zagovarjal proti onečastenju krivovercev, je premišljevalec, on stori, kar mu gre storiti. Radovednost je hiba duha, premišljava je hvalna oprava...

18.

Na onega, ki v veri nima družega vodnika razun samega sebe, se svobodno obračajo besede sv. pisma: „Gorjé samemu! zakaj če pade, ga nima, da bi ga vzdignil.“*) Brez vodja zajdemo neogibno na pretemne pota. Kaj nas more zdaj naših zmót oteti, ako nas ne vodi ljubeznjiva roka spet na pravo pot?

19.

Pot, ktera najbolj varno pripelje k spoznanju Boga in vere, je voljna vérnost, ne pa predtvezana razumnost. Vernost je zdravje duše,

*) Curiosus ea requirit, quae nihil ad se adtinent: studiosus autem contra, quae ad sese adtinent requirit. S. Aug.

*) Vae soli! quia cum ceciderit, non habet sublevantem se. Eccl. 4, 10.

ktera je pa le toliko zdrava, kolikor je podložna. Prederzna radovednost jo prekucuje v prepade. Brez vernosti zdrave, ni omike prave.*)

20.

„Leto gre verovati, kar se nam zdi dokazano,“ tako terdi nek razvpit pisatelj nevércov. Pregledimo raztegljivost tega bizjaškega pravila. Sedaj lahko reče krivoverec, „deist,“*): previdnost božja in prihodnje življenje mi nikakor nista dokazana, torej mi tega ni treba verovati. Tvarinovec po tem pravilu pravi svobodno: različnost duha od tvarine in stvaritev mi nikakor niste dokazani, zato jih ne smem verovati. Sedaj še poreče brezbožnik: da je Bog, nikakor nimam dokaza, torej ga moram tajiti... Pa dovolj; tako neumno pravilo, ki gnjezdi najhuje spake, ni vredno spodbijanja; samo se podira sredi zasmehovanja in gabljénja.

21.

Mi ne moremo vsega samo nasebno dokazati, da so naše svete skrivnosti mogoče; toda tudi nevérci ne morejo nasebno dokazati, da so naše nemogoče. Toda resnica naših skrivnosti je s stermeja vrednimi čudeži dokazana. Sklepajmo torej, da niso izmed tiste verste modroslovskih resnic, katerim je um sodnik. Iščimo tedaj družega svetila.

22.

V skrivnostih so bojda protislovja; to se hitro reče, pa se ne more dokazati. Kdor hoče nasprotje med dvema rečima dokazati, mora o njima imeti jasne in določne pojme ali razumke.

*) Deus melius scitur nesciendo. Fides est sanitas mentis. S. Aug.

*) ki veruje v Boga, ne pa v Zveličarja in Odrešenika.

Protislovje nam je jasno nasprotje med dvema jasnima pojmom. Postavimo primér. Imamo pojem o krogu in čveterokotu in poznamo bistvo razliko med njima, zato sklepamo, da je protislovje v stavku: Krog in čveterokot sta iste podobe. O skrivnostih nekih verskih resnic pa nimamo jasnih in določnih pojmov ali zapopadkov, ker naš um presegajo. Postavim: v Bogu so eno bitje in tri osebe, to mi ni jasno; to je tedaj skrivnost nad naš um, zato se tukaj ne dá protislovje dokazati. Taka je gledé družih skrivnosti.

23.

Nikakor ni protislovne nasprotnosti, ako se ne pravi da in ne o istem predmetu in o isti zadevi, zakaj po odobrenem pravilu ne le šole, temuč že zdrave pameti mine nasprotje, kader se tak predmet iz raznih ozirov tehta.*) Nikoli pa se ne dá pri skrivnostih dokazati, da se da in ne pravi o istem predmetu in v istem oziru. Na primer ta stavka: Jezus Kristus je večn. Jezus Kristus ni večn, si nista nasprotna, ker po cerkvenem uku meri prvi na božestvo Kristusovo, drugi pa na njegovo človeštvo, in zares, Jezus Kristus ko Bog je večn, ni pa večn ko človek.

24.

V veri so take resnice, ki se zdijo nezedinjive. Pervi zgled n. pr.: Kteri se zveličajo, so zveličani po milosti Jezusa Kristusa; kteri se pogubijo, so pogubljeni po svoji prosti volji. Drugi zgled: Bog je nespremenljiv; Bog je prost. Veriga, ki edini te resnice, nam ni znana. Ogibajmo se radovednosti ter molimo globočino teh skrivnosti.

Quaestio ista, ubi de arbitrio voluntatis et Dei gratia disputatur, ita est ad discernendum difficilis, ut quando defenditur liberum arbitrium, negare Dei gratia videatur: quando autem asseritur Dei gratia, liberum arbitrium putetur auferi. S. Aug.

25.

Kaj terdno dokazanega pa ne smeš zavreči zato, ker je združeno z nerazumevnim.*) Umen človek ne zametuje prirodnih (natornih) prikazni, da si ne umeva načina, po katerem se godijo. Kar je v njih pretemnega, ga ne moti priznavati tega, kar je jasnega. Iz istiga vzroka ne smem tajiti Boga v treh osebah, spričanega mi po svedoštvih sv. pisma, zato ker ne umem, kako more to biti. Neumevnost načina me ne smé mo-

*) Diversitas respectuum tollit contradictionem.

*) Numquid enim ideo negandum est, quod apertum est, quia comprehendi non potest, quod occultum est? Numquid, inquam, propterea dicturi sumus, quod ita esse perspicimus, non ita esse, quoniam cur ita sit non possumus invenire? S. Aug.

titi v reč verovati, ako je drugače spričana po dokazih, kterih pamet ne more zavreči.

(Dalje nasl.)

Spreobernal se je na smertni postelji.

Katolišk zdravnik v Dižonu na Francoskem, ki se ni manj odlikoval po svoji znanstveni in praktični izurjenosti v svojem predmetu, kakor po svoji vernosti in pobožnosti, popisuje v enem svojih del čudežen dogodek božjega usmiljenja, kteri se je veršil nad nekim prekucuhom ob času francoske prekucije.

Sredi leta 1826, tako pripoveduje zdravnik, poklicali so me k šestdesetletnemu gostilničarju, ki je imel majhno gostilno ob cesti Sen-Žak (St. Jacques). Bil je na jetrih bolan. Več zdravnikov so že povpraševali za svet; vendar pa se je bolezen tekem lét in vsled slabega vpliva hude jeze, kteri je bil človek zelo vdan, vedno bolj hujšala. Precej pri prvem obisku sem spoznal, da mož ne more več dolgo živeti. S pomočjo omamljivih zdravil olajšal sem mu hude bolečine, ktere je terpel, in imel je vsled tega zopet enkrat eno mirno noč. Drugo jutro podal mi je nepopisljivo vesel roko, imenoval me rešitelja ter mi obljubil, da me hoče v vsem natanko slušati. Med tem povedal sem družini, naj se ne dá motiti po navideznem boljšem stanju bolnikovem, temveč naj njegovo zboljšanje porabi v to, da spravi bolnik vse v red. Zvečer ob šestih so me nenadoma poklicali, pa ne k možu, temveč k njegovi ženi, kteri je bil v svoji jezi vergel ilnato posodo v obraz. Ko sem revno ženo obvezal, hotel sem oditi, ne da bi moža kaj ogovoril. Ta pa me je prideržal za sukno ter mi dejal: „Gospod zdravnik, ali hočete oditi in meni nič povedati?“ „Zakaj neki bi se dolgo mudil pri bolniku, kterega sem prišel tolažiti, ki pa počne kar le more, da moje prizadevanje stori brezvspešno? Sploh pa sem slišal, gospod, da ste vi s prejšnjimi zdravniki prav gerdo ravnali, in da vas zdravnik Portal ne bi bil pustil, ko bi ga vi ne bili napadli. K vsemu temu pride pa v poštev še surovost, ktero ste storili nad svojo ženo, in sedaj sodite sami, ali po pravici premišljujem, če naj vam še naprej pomagam, ali ne.“

„Vaše očitanje je opravičeno,“ odgovoril je bolnik, „bilo je zelo krivično, da sem s svojo ženo tako ravnal. Ko bi pa tudi vedeli, kaj je od mene zahtevala! Mislite si, zahtevala je od mene, naj si dam poklicati duhovna, ko vendar vé, da sovražim vse duhovne.“

„Namen vaše žene bil je zelo hvalevreden. S tem, da je hotela spraviti vašo vést v red, pokazala vam je nov dokaz svoje ljubezni, in če vam to ni vgajalo, bi jo bili odvernili od te misli, ne pa z njo na tak način ravnali.“

„Da, gospod zdravnik, vi ste omikan móž; sedaj mi pa povejte, kaj bi storili, ko bi na mojem mestu bili in bi vam kdo kaj enacega svetoval?“

„Jaz? Jaz bi še en trenutek ne čakal, spraviti v red svojo vést, prvič iz prepričanja ne bi se bil ustavljal, drugič pa tudi ne, ker mir vesti lajša bolečine ter pripomore k telesnemu zdravju.“

„Gospod zdravnik, priznati moram, da je vendar čudno, da imate take nazore po vsih vaših študijah.“

„Ravno nasprotno, moje versko prepričanje je večinoma ravno sád mojih študij.“

„Dobro, rekel je slednjič bolnik, naj pride duhoven; imam sevéda že dolgo časa marsikaj na sercu.“

Vesela nad tem nepričakovanim vspehom poklicala je revna žena takoj župnijskega duhovna. Komaj je ta pristopil ter se bolniku približal, je starček že z derhtečim glasom rekel: „Počakajte en trenutek, gospod, in vzemite nož, ki je pod mojim vzglavjem.“

„Kako neprevidni ste vendar,“ pripomnil je duhoven; „s tem nožem bi se bili lahko nevarno ranili.“

„Da, moj gospod,“ odgovoril je bolnik, „s tem nožem sem se oborožil, da zabodem vas, ako bi se mi bili približali zoper mojo voljo. „Kajti, nadaljeval je vpričo svoje družine, meseca kimovca 1793 umoril sem sedemnajst duhovnov, in malo je manjkalo, da niste vi osemnajsti postali. Vendar bodite brez skerbi, Bog se me je namreč usmilil, in žarek njegove milosti me je razsvetlil.“

Duhoven odložil je nož, prosil pričujoče, naj ga pusté z bolnikom vred nekaj časa samega in nato je bolnika spovedal. Že je hotel oditi in družini naznaniti, da prinese bolniku sv. popotnico, ko ga bolnik s slabim glasom pokliče: „Ljubi gospod, pridite kmalu, prav hitro, kajti potrebujem vaše tolažbe; vendar vas prosim, ne položite Zveličarja precej sedaj na moje ustnice, ker sem ga še ravnokar zasmraval; take sreče sem popolnoma nevreden.“

„Bog je zelo usmiljen,“ dejal je duhoven ves ginjen. „Človek popravi svoje napake, ako jih serčno obžaluje, in vaše kesanje zdi se mi prepravično, da bi mogel dvomiti, podeliti vam ss. zakramente, katerih ste v sedanjem žalostnem stanu tako močno potrebni.“

„Hočem jih tedaj sprejeti, ker mi ukazujete,“ odgovoril je novo-spreobrnjeni, „pa še le potem, ko sem prosil odpuščanja njega ktereга sem preje s svojo surovostjo pohujšal.“ Nato dal je pripeljati dva soseda, svoja nekdanja prijatelja, ter ju prosil odpuščanja zavoljo vseh slabih vzgledov, katere je njima dajal. Potem prejel je klečé in pobožno sv. Popotnico. Njegov spovednik želel je, naj se mirno vleže ter pazi na svoje slabo zdravje; vendar je hotel na vsak način klečati; na vzglavje naslonil je glavo ter tako ostal dolgo v tihi molitvi. Ko ga je duhoven še enkrat nagovarjal, naj se verne v postelj, kar je njegova slabost zahtevala, odvernil mu je bolnik: „Čutim, da bom le še malo časa živel; družega ne morem Bogu darovati, ko svojo molitev in solze. Pustite mi vsaj to tolažbo, da klečé umrem; to je gotovo dovolj malo, da zadostim po nekoliko za svoje hudobije.“ O polnoči je mirno v Gospodu zaspal, vedno še klečé in z ustnicami dotikaje se križca, kateri je bil od solz ves oblit. Nebeški mir, sad čiste in skesane vesti, počival je na obrazu z Bogom spravljenga spokornika. —

Ta je res bil eden „Dizmov.“ Ti pa, dragi čitatelj, nikar se prederzno ne zanašaj! Ako si v grehu in si morebiti še velikonočno spoved zamudil; pojdi pogasit ogenj svoje hude vesti, da te v večnosti ne bo pékel!

Šmarnične pesmi.

I.

Poraja se majnikov šmarnični kras,
Med cvetjem in petjem gre angeljski glas:
Češčena Marija!

Nebeški poslanec in sel Gabrijel
Marijo je prvi pozdravljati jel:
Češčena Marija.

Pozdrav je v nebesih pri Bogu doma,
Zato pa prodira do dna nam serca:
Češčena Marija!

Očesu se vernemu kaže povsod,
Ušesu doni iz vesoljstva naprot:
Češčena Marija!

Po logih, livadah cvetice cvetó,
Mariji preblaženi slavo pojó:
Češčena Marija!

Veselo škerjanček pomíri jo v zrak,
Preljubo drobí se mu glasek sladak:
Češčena Marija!

S snežnikov orjaških že zarja blišči
In vigredsko zala k pozdravu žari:
Češčena Marija!

Cvetóčo vré pesemco šmarnični vonj,
In vmes pa pozvanja ji šmarnični zvon:
Češčena Marija!

Ta spév naj še naše sercé obudi,
Oj pojmo, recimo, molimo še mi:
Češčena Marija!

II.

Rojen sem v grehah in v grehah spočet,
Kliče vesoljni človeški nam svet.
Vmes le Marija se solčno žari,
Angelj izjemlje jo in jo slaví:
„Milosti polna!“

Vprašaj očakov, prerokov versté!
„V grehah spočeti smo,“ ti govoré.
Vmes le Marija se solčno žari,
Angelj izjemlje jo in jo slaví:
„Milosti polna!“

Vprašaj mučencev sijajno družbó.
„V grehah spočeti smo,“ ti porekó.
Vmes le Marija se solčno žari,
Angelj izjemlje jo in jo slaví:
„Milosti polna!“

Vprašaj nedolžni deviški še roj!
„V grehah spočete smo,“ čuješ tekoj;
Vmes le Marija se solčno žari,
Angelj izjemlje jo in jo slaví:
„Milosti polna!“

Nebes in zemlja sta vsužnjena v greh,
Čuje se vzdih po rešitvi z obéh.

Sveta Marija se čista žari,
Angelj izjemlje jo in jo slavi!
„Milosti polna!“

Brezdnu peklenskemu greh je bil ključ,
Tmo je odperl in zaperl pa je luč.
Sveta Marija pa v luči žari,
Angelj izjemlje jo in jo slavi:
„Milosti polna!“

Jezus odrešil je celo zemljó,
Pervo pa rešil je mater svojó.
Sveta Marija zato se žari,
Angelj zato jo ponižno slavi:
„Milosti polna!“

Greh nam druguje, nas tlači po tléh,
Z zibke do groba naš delež je greh.
Mati pa naša prečista žari,
Angelj izjemlje jo in jo slavi:
„Milosti polna!“

K Materi svoji se pojmo zdravít,
Da nas obsije nje milostni svit!
Materi ljubi, ki čista žari,
Dejmo, recimo še z angeljem mi:
„Milosti polna!“

Šmarnična.

Odzvonil že je zvonček s trat,
Vijolica je odduhtela,
Pa šmarnica je pricvetela —
Pozdravljena mi tisočkrat!

Saj tvoj prihod pričanja god,
Ki svet vesoljni ga obhaja
V proslavo, čast Kraljici maja,
Ki serčno ljubi zemski rod.

Prijazno bela cvetka ti,
Nebes Kraljici dúhti v slavo,
Oltar ji kráši, venčaj glavo,
Nikdár naj cvet ti ne zvení!

Pa mine maj, uvéne cvet,
A cvet, ki v našem sercu klije,
Ljubezen vroča do Marije,
Ne zvene nam do konca let.

N—r.

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Ljubljana. (Lavretanska kapela v cerkvi čč. oo. Frančiškanov.) Omenili smo unkrat, da je častitljiva Marijina hišica za velikim oltarjem M. D. oznanjenja dobila nov marmorni oltar in kar je druge oprave; danes naj pa naznani Danica duhovne lepote in dobrote kapele. Tabla v frančiškanski zakristiji to-le naznanuje:

Z dopisom 13. aprila 1887 pridružili so sv. Oče papež Leon XIII tukajšno lavretansko kapelo sloveči sv. hiši v Loreti na Laškem, v kateri se je Sin Božji včlovečil ter več let z Marijo in Jožefom živel, in

ktera je bila v 13. stoletji čudežno prenesena na Tersat, od ondot pa v Loreto.

S tem pismom dovolili so sv. Oče tej kapeli vse tiste odpustke, ktere bi verniki obojega spola dobili, ako bi opravili božjo pot v Loreto na Laškem. Kdorkoli tedaj prejemši vredno zakramenta sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa to lavretansko kapelo pobožno obiše ter v nji moli po namenu sv. Očeta papeža, zadobi naslednje dni

popolni odpustek:

1. Sveti dan ali na Božič, 25. decembra.
 2. Praznik Marijinega čistega spočetja, 8. decembra.
 3. Praznik Marijinega rojstva ali Mali Šmaren, 8. septembra.
 4. Praznik Marijinega oznanjenja, 25. marca.
 5. 10. decembra v spomin, ko je bila ta dan sv. hiša prenesena na Laško.
- Ti odpustki se zamorejo tudi dušam v vicah nakloniti.

Nepopolni odpustki:

7 let in 7 kvadragen zadobé pobožni obiskovalci te kapele o družih večjih praznikih Gospodovih in Marijinih, kakor tudi v praznik sv. Ane in sv. Jožefa.

Kolik zaklad velikih milosti je tedaj v lavretanski kapeli lavretanske Matere Božje v frančiškanski cerkvi, katerih naj bi se dobri verniki pridno vdeleževali v korist za žive in za mertve!

Vprašanje je, če bo sveto leto z odpustki, ki so ga sv. Oče dovolili za nekte mesce tega in prihodnjega leta z dotičnimi odpustki, veljalo tudi za druge Lorete, kakor v Suši na Gorenjskem, pri Frančiškanih v Ljubljani...? Najberže bi bilo treba posebej prositi.

Iz Št. Vida nad Ljubljano. V torek preteklega tedna nastopili smo prijazni majnik, mesec Marijin, v katerem pobožni verni bolj kakor sicer časte Marijo. Božjo Mater, ter jo v potrebah na pomoč kličejo, je toraj v nekem pomenu celi mesec lep Marijin praznik. Pater Latomia, mašnik iz Jezusove družbe, začel je prvi priporočati mladini neke pobožne družbe, naj časte celi mesec majnik preblašeno Devico Marijo, ter naj jo posebej na pomoč kličejo. Iz Rima, središča kerščanstva, kjer se je rodila ta lepa pobožnost, razširila se je po vsem svetu, zlasti potem, ko so jo sv. Oče Pij VII. poterdili, ter s svetimi odpustki obdarovali.

Mislím, da ne bo preveč, ako pravim, da prav iz nebés je prišla ta misel omenjenemu patru. V cvetličnem mesecu spominjamo se prelepe cvetke Marije, po kateri smo dobili prevzvišeni sad, Božje dete, Jezusa Odrešenika. V tem cvetočem mesecu častimo nad vse lepo cvetlico Marijo, katera sama ogreta z žarki nebeškega solnca, milosti razsipa — neštevilne dušne in telesne milosti in dobrote s svojo mogočno priprošnjo ubogemu človeštvu.

Koliko in kako rada pomaga Marija že v naših časnih, zemeljskih zadevah! Kakor so se nekđaj okoli Božjega Sina zbirale trume ubogih bolnikov, slepih, gluhih, hromih, umirajočih in v vsakoršnih potrebah zdihujočih, pričakujoč pomoči in tolažbe — tako vidimo tudi, smeli bi reči, pri nogah nebeške Kraljice in usmiljene Matere Marije neštevilne trume ubozih,

stiskanih zemljanov, proseč jo pomoči in tolažbe. Ali se ne vidi ubogo človeštvo, zlasti na božjih potih in krajih milosti, okoli prestola preblazene Device, vsaki dan, kako z velikim zaupanjem jo prosijo, pa tudi dosega jo uslišanja v svojih potrebah in stiskah? In ali ne pripoveduje dan dnevu, ne nazznanja noč noči, da Marija je pomagala, da po priprošnji Marijini godé se čudeži v časni blagor človeštvu?

Še mnogo večja in priserčnejša pa je skerb Marijina, ki jo obrača na predrage neumerljive duše, za katere je daroval njen Edinorojeni kri in življenje. Cerkev sama nam poterjuje te misli, kar je lepo razvidno iz njenih molitev. Preglejmo vse molitve, katere sv. Cerkev obrača na Marijo, na kaj so obrnjene? Molitve, v katerih prosimo Devico nebeško časne pomoči, to je prav malo. Največji dél zadev našega življenja so potrebe duhovne, so prošnje za srečno večnost. Najkrajša, pa velikrat izrečena prošnja do Marije je: „Prosi za nas, o sv. Božja Porodnica!“ Česa prosimo te? Tega, da bomo vredni obljub Kristusovih. Spomnimo se lepe molitvice: „Ave Marija, Češčena Marija,“ kaj prosim prav za prav? „Prosi za nas grešnike zdaj in ob naši smertni uri.“ Mislimo si: „Salve Regina“ — jedro te prošnje je v besedah: „pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi Sad Svojega Telesa.“ — Preglejmo lavretanske litanije. Po prelepih imenih, s katerimi se preslavlja Marija, ravnajo se tudi prošnje. Kako so razverstene te prošnje? Kake štirikrat kličemo jo za časno pomoč in blagoslov; a več ko 40krat za duhovne darove, za pomoč našim dušam. (Konec sledi.)

Od nekod. (Dijak in nepozabljiva mati.) Sprejel sem dar za katerega se Vam ne morem dosti zahvaliti. Bog poverni tisučkrat!

Izveršil sem tudi, kar ste mi naložili. Zahvaljujem Vas tudi za sožaljenje zaradi zgube premile mi matere. —

V šoli mi je dosti dobro. Dolg čas mi je, ker zmeraj mislim na mater. Noben večer ali jutro ne preide, da nebi molil za mater. V tem si najdem tolažbo.

Ne vem, kako bi se Vam zahvalil? vedno se bodem Vas spominjal v molitvi, kakor sem se tudi do sedaj.

Šolo imamo (v R.) do 30. junija; takrat dobimo žc spričevala. In potem bodem večkrat lahko molil na grobu ljube mi matere... P.

Brežičani kod Prjedora. (Poterdilo. Šmarnice. Cerkev sv. Jožefa.) Mnogo dni bilo je veliko opraviti zbog zemljišča, kjer bo stala nova cerkev sv. Jožefa. Tudi mnogo opravila je bilo za vreditvo, koliko bodo tukajšni katoliki delali in storili za hišo Božjo. Ker so večino ubogi naseljniki, ne morejo mnogo v denarjih priložiti, prevzeli so pa obilno dela in vožnje za stavbo nove cerkve. Hvala Bogu in dobrotnikom za 10 gld. milodara; 8 gld. obrnil sem za potrebno obleko dvema sirotnima dečkoma; 2 gld. bodeta pa za popotnino, kadar bom vodil dečke v vstav Marija-Zvezdo. Jezus, prijatelj malih, naj Vam obilno poverne!

Mile nebeške Šmarnice obhajamo vsaki dan v cerkvi sv. Jožefa v jutro, doma pa zvečer v hišni kapelici. V obeh krajih se iskreno opravljajo molitve, priprošnje in priporočila za Vas, v dobri namen Vaš

in za vse dobrotnike, pa tudi za mnogo silnih potreb in pomoči.

Neizrečeno me je razveselilo, ko sem saznal, da se bode v Ljubljani zidala lepa (le velika naj bo) cerkev sv. Jožefa.

Pred nekoliko leti sem s pomočjo Božjo in po milosti Božji ponukan spisal iskren in ganljiv spis za jedno cerkev, svetišče, dvorano sv. Jožefa na zemlji, v slavni biskopiji ljubljanski — z vročo željo, da bi to svetišče nebeškega zaštitnika Slovenije stalo v sredinji kranjske, v Ljubljani ali njeni bližnji okolici.

Hvala Bogu! Kmalu potem dopisu v ljubi „Zg. Danici“ napravila se je cerkev sv. Jožefa na Selu pri Ljubljani s samostanom karmeličank; a upati je, da se postavi veličastno svetišče rednika Kristusovega — kolegijatna cerkev družbe Jezusove v Ljubljani, za kar podeli Previdnost in Dobrotljivost Božja in pomagajta Marija Devica in Njen ženin, sv. Jožef!

Drinopolje (Adrijanopol) v Bolgariji, 5. majnika. Ondotna nova prednica usmiljenih sester, S. Makrina Povijač, piše med drugim: V začetku tekočega leta sem bila za terdno odmenjena poslata Vam, č. g., naša čestitanja in zahvalo, toda zaradi naglega obolenja za influenco, ki me je tako oslabila, da do srede svečana nisem bila za nobeno težavniše opravilo...

Naša naprava v Drinopolji še živi in šteje to dobo 11 sester, 3 bulgarske novinke, 40 sirotinskih otrok in 6 penzionark. Zraven teh imamo tudi nekatere zunanjske učenke, ktere moramo veči dél brezplačno učiti, ker so po večem iz ubožnih družin. Šola, hvala Bogú, dobro vspešuje in dobiva od leta do leta več katoliških gojenk, ki nam z blago nrvnostjo in vedno pridnostjo prav veliko veselje delajo. Ob koncu prejšnjega šolskega leta je pét naših sirotinskih gojenk doveršilo svoje nauke z diplomom za učiteljice in so se vernile v svojo domačijo ter kot pridne učiteljice skazujejo in razširjajo verske in nrvne nauke, kateri so jim bili tukaj vcepljeni v njih mlada serca. Iz tega vidite, č. g., da naša naprava je še bolj kot poprej pomoči potrebna, ker prav vsako leto nas prošnje ubožnih staršev prisiljujejo, da moramo pomnožiti število ubožnih gojenk. Darila za našo napravo v denarju se najložeje nam pošiljajo po nakaznici, ako pa so reči za cerkev, se dajo poslata po tukajšnjem avstr. oger. konzulatu „Via Dadeagotsch.“ Oziroma družih misijonarjev na jutrovem morem zanesljivo povedati le samo o čč. oo. Resurekcijonistih, ki so nam znani, ker pri nas opravljajo dušno pastirstvo. Ta misijonska hiša je zelo velika in ima čez 100 gojencev, med temi večino sirotnih dečkov. Ta naprava je podpore zelo potrebna. Napis je: „Hochw. P. Lukas Wronovsky, Superior der Hochw. P. P. Resurrectionisten in Adrianopol. Türkei. — V Filopopolu ni nobenega samostana za usmiljene sestre, ampak v Sofiji, ki pa niso iz Zagrebske provincije, ampak z dunajske; imajo tam bolnišnico in dobivajo izdatno podporo od bulgarskega kneza in kneginje Klementine.

Ponavljaje prošnje priporočam celo hišo Vaši blagovoljnosti in dobrotljivosti, blagovolite za nas moliti...

S. Makrina Povijač,
prednica usmiljenih sester.

Razgled po svetu.

Dunaj. (Nedeljski počitek.) Obertni odsek deržavnega zbora je one dni enoglasno izrekel potrebo, da se mora za nedeljski počitek kaj storiti po postavni poti, in sicer preje ko je mogoče. Ob enem se vladi naroča, da naj z ukazom nemudoma vvede nedeljski počitek tudi za tergovinske pomočnike, za katere še ne velja in naj ga raztegne tudi na c. kr. tabačne trafike in loterijske kolekture.

Španjsko. V mestu Castello-Branca, ob desnem bregu reke Taje, se je prikazala kolera. Je mar to čudo! ako se nahajajo v deželi take pošasti, da tudi pohlevnih romarjev pri miru ne pusté. Ko je namreč mnogo tisuč romarjev v Valenciji se vkercevalo na barke, so jih rudečkarske derhali napadle in terpinčile. Španjski parlament je nad tem divjaštvom izrekel določno nevoljo. Tako tudi sv. Oče v Rimu. 24. aprila so maševali v cerkvi sv. Petra v Rimu; pričujoč je bil zadnji oddelek španjskih romarjev njih 8000. O tej priliki, po sv. maši, so dali papež brati nagovor do romarjev v španjskem jeziku, v katerem so povdarjali, kako silno tehtno je to veliko romanje ter je zanje imenitno zadostenje za ostudnosti v Valenciji, ktere španjski narod in španjski deržavni zbor določno obsojuje.

Kako koristna je sv. spoved. — Povernjen tisočak. Dne 15. aprila prišel je v blagajnico deržavnih dolgov na Dunaji, nek duhoven ter izroči bankovec tisučak, rekši, da ta denar gre po pravici tej blagajni. Pred nekaj meseci, nadaljuje duhoven, je tukajšnji blagajnik neki stranki preveč denarja izplačal, namreč za 1000 gld. Dotični človek je potem ta tisučak 3 mesece hranil, pa vest mu ni dala mirú, dokler se ni spovedal spovedniku, kateremu je tudi tisučak izročil proseč, da naj ta denar izroči blagajnici deržavnih dolgov. Duhoven je toraj to zvesto izročil, se véda ni imenoval spovedenca.

V resnici se je v tej blagajnici letos že dvakrat prigodilo, da so vradniki 1000 gld. preveč izplačali.

Težava je za vradnike, ki morajo potem take svote, ki so jih po pomoti preveč izplačali, iz svojega žepa deržavni blagajnici poverniti. K.

Zambezi. (Sužnost.) O. Štefan Zimmermann piše v pismu do vrednika „Echo aus Afrika“: Dasi je ob Dolenjem Zambeziju prenehala kupčija s sužnji, ker je postavno prepovedana, vendar bohotno vspéva še ob Gorenjem Zambeziju; to pa zaradi tega, ker je opešal vpliv Evropejcev. O. Zimmermann-u se je posrečilo, da je odkupil tam mnogo sužnjev po primerno nizki ceni. Za zamurskega dečka ali doraščajočo deklino zahtevajo v tistem kraju dva kosa bombaževga blaga ali 4 funte težak zavitek smodnika. Nekdo je kupil za škarije dva zamorčka. — Lastniku so sužnji kapital, ki mu donaša obresti. Morajo namreč živiti ne le sebe, ampak tudi svojega gospoda: razven tega so pa tudi njegova telesna straža, ki je zelo potrebna v krajih, kjer Arabci in druga zamorska plemena brez pravičnega vzroka napovedujejo vojsko, ali da bolje rečem, kar napadajo.

Filipinski otoki. (Preganjanje.) „Missije katoličkie“ (majnik 1894.) poročajo: Res grozno je, kar pišejo „Filipinski dnevnik“ o napadih poganskih Marosov e Mindanao na kerščanske prebivalce v so-sednji naselbini Lepantu.

Zadnji čas je prihrulo okolo 400 terdo obro-

ženih Marosov v to naselbino; oskrunili so cerkev in so vzeli s seboj lep dragocen križ z velikega altarja.

Prišedši iz cerkve, so se gerdobneži razkropili po vsi vasi ropajoč in pokončujoč vsé, kar jim je prišlo v roke. Nato so vjeli krajnega glavarja Mama-lagar-ja in 12 najbogatejših prebivalcev in so hiteli ž njimi v Melinkwitan.

Zmaga jih je bila storila še bolj derzovite in zato so počenjali še večje hudobije. V Melinkwitanu so umorili celo poglavarja, njegovega pomočnika in par deklin, ki so hotele ubežati pred grozovitneži.

Guverner v Novi Valenciji to zvé in začel je zbirati za orožje sposobne možake. Pri tem sta mu marljivo pomagala misijonar iz Nove Seville in policijski komisar, „Alferaz.“ iz Bugkaona. Oserčevala sta vojaške novince. Par dni pozneje šlo je okolo 400 kerščanskih prostovoljcev z guvernerjem in misijonarjem na čelu sovražnikov iskat.

Marosi niso čisto nič mislili, da se bodo kerščanski hribovci odločili za to derzovito dejanje in šli so mirno proti Kulumanu in so počeli vedno nove grozovitosti. Ravno so se vsedli k jedi, kar jih napadejo bojeviti kristjani; Marosi pa so se tako prestrašili, da se celo v bran niso stavili, temuč so le gledali, kako bi ubežali.

Dvaindvajset so jih kristjanje ujeli. Izmed kristijanov je bil le en sam ranjen, in sicer poglavar Kalasungajski. Imel je zelo hudo rano na roki, tako, da so mu jo morali odrezati.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

Nameni za mesec veliki traven (maj).

a) Glavni namen:

Sijajnost očitne službe božje.

(Spis poterjen in blagoslovljen od sv. Očeta Leona XIII.)

(Konec.)

Kakor je zavernil Jezus Kristus omenjene priliznjene besede, tako tudi njegova sveta Cerkev ne potrebuje enakega podučevanja od izdajalčevih naslednikov; ona vé, kaj je revežu dolžna in jih tudi ni nikoli pozabila. Ona vé, da se pomaga revežem in vsem potrebnim, vsacemu dobremu delu in vsacemu blagemu namenu sploh najbolje, če se odpró radodarno in z velikodušno ljubeznijo človeška serca, mesto da hrepené po sebičnosti: za to pripravljajo se pa najprej in najbolje z radodarno ljubeznijo do Boga, do njegove službe in časti. Veličastna služba božja, ktero omogoči taka radodarnost, je že sama najizverstniše delo ljubezni do bližnjega, ki tolaži, razveseljuje in povzdiguje vse tiste, ki se je vdeležujejo. In kako se raztopi človeku serce, ako vidi razširjeno tako radodarnost po celih mestih, n. pr. po sveti Koloniji in lepem Solnogradu, ali pa po celih deželah, kakor po verni Tirolski! Nikoli se ni še čulo, da se tam revežem slabeje godí.

Radodarnost in darežljivost za hišo božjo in službo božjo ste dandanes tem potrebniše, ker so bili po mnogih deželah nekdanjega kerščanstva krivično poropani in raztreseni pobožni darovi prejšnjih stoletij; po nekaterih deželah so jih svojevoljno po-

grabili z obljubo, skerbeti za cerkvene potrebe; obljuba, katero pa le malokrat spolnujejo. Ravno tako potrebno je postaviti se v bran poveršnosti onih, ki zoper tako darežljivost in ljubezen božjo govore le o človeški ljubezni, in onim, ki nočejo ničesar vedeti o skupni katoliški službi božji, temveč le v tempeljnu narave ali v svojem srcu moliti hočejo.

Udom velikega molitvenega apostoljstva, kakor imenujejo Leon XIII našo bratovščino, treba je tem bolj za vse to skerbeti, ker je očitna, skupna molitev cerkve in njena služba božja, vsa sveta liturgija, velika predpoda naše skupne molitve za vse zadeve Kristusovega kraljestva, za zadeve Jezusovega Serca. Molimo tedaj v obče, da storé svojo dolžnost vsi oni, ki imajo skerbeti za veličastno službo božjo, da vse po pravici storé. Molimo za darežljivost in radodarnost, za vse kerščansko ljudstvo, kajti to je vendar le glavna stvar; ta darežljivost se je v sedanjem času sijajno pokazala, tako, da zamoremo moliti in spoznavati: In tvoje ljudstvo videl sem z nepopisnim veseljem: Gospod, Bog, ohrani to dobro voljo.

Molimo tudi za sveto duhovstvo; kajti več ko vsaka lepota so služabniki božji, ki so vredni hiše božje in vredni hoditi po hiši Gospodovi; posebno tudi v oznanjevanju besede božje. Semkaj spada spodobno cerkveno petje in spodobna služba pri sv. maši; kako zelo skerbi Cerkev ravno za to poslednje, pokazala je s tem, da je poterdila pobožno bratovščino za mašne služabnike in zakristane pod varstvom sv. Janeza Berhmansa iz Jezusove družbe, ter ji podelila odpustke.

Mož, pravi apostelj, je podoba in slava Boga, žena slava moža. Naj bi se ta kras ne pogrešal pri službi božji; naj bi moški napolnjevali kerščanske hiše božje, poveličevali kerščanske praznike z obilno navzočnostjo ter nato vpljivali, da vsi spolnujejo svoje verske dolžnosti; naj bi se kerščansko ženstvo pokazalo še bolj v hiši Gospodovi, kakor pa zunaj nje v najlepši lepcti svojega spola, v nračnosti in pobožnosti. Ženam in devicam odperto je verhu tega še posebno polje delavnosti v različnih bratovščinah za napravo cerkvenih oblék, ktere bratovščine spajajo delo z molitvijo, kjer giblje in oživlja perste ljubezen za lesk hiše božje ter še marsikaj družega iznajde, kar pospešuje dobro delo.

Ako vsi spajamo v ta namen, povišati blesk službe božje, delo z molitvijo, našli bomo za to tudi blagoslov božji, in služba božja postala bo zopet, kar bi morala biti in je nekedaj v boljših časih tudi bila:

Luč modrih, knjiga ponižnih in veselje narodov.

b) Posebni nameni:

22. **S. Gosvin.** Župnija med drugoverci v vojvodini Saksioniji-Meiningen. Prava kerščanska vzgoja otrok. Odprava mešanih zakonov.

23. **S. Andrej Bobola muč. Rutenl.** Povernitev Jezusove družbe v Nemčijo. Najbolj stiskani zunanji misijoni.

24. **Praznik presv. Rešnjega Telesa.** Očitna zmaga Zveličarjeva v najsv. Zakramentu. Novi boj nasprotnikov zoper katoliško duhovenstvo.

25. **S. Gregorij VII.** Sv. Oče. „Pospešitelji molitvenega apostoljstva.“ Darežljivost za hišo božjo in božje kraljestvo.

26. **S. Filip Nortj.** „Duhovni in obhajanci.“ Hude zadeve mnogih dušnih pastirjev. Vstanovitev novih bratovščin sv. Vincencia.

27. **S. Marija Magdalena Pacijanska.** Uboge duše v vical. Družbe devic in delavk. Dobitev verlih redovnikov.

28. **S. Avguštin K.** Anglija. Rešitev skušnjav zoper vero in poterpežljivost. Redovni predstojnik in njegova občina.

29. **S. Emil.** Duševne in časne šolske zadeve. Mnogo visošolcev na potu pogubljenja Letne in zrelostne skušnje.

30. **S. Ferdinand.** Habsburška hiša in njen poglavar. Povernitev meščanske družbe k večnim vodilom resnice in pravičnosti.

31. **S. Angela Meričl.** Ohranitev prvotnega duha za ženske, samostane in kongregacije. Vse poslani in ne še uslišane zadeve. Meseca maja umerli ali ki prihodnjega junija umerjo in so bili udje molitvenega apostoljstva in bratovščine Jezusovega Serca.

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov, Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomere, odpad. in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe. — Odvernenje nekega mladinskega pohujšanja v hiši Božji po usmiljenji Jezusovega presv. Serca na priprošnje N. lj. Gospé in angeljev varhov, katerim hodi izročeno stražiti svetost Svetišča. — V glavi hudo bolna, da bi na priprošnje N. ljube Gospé, sv. Jožefa in sv. Antona Pad. zadobila zdravje, če je Božja volja. — Obvarovanje pred slano in hudo uro — Dva mladenča priporočena N. lj. G. presv. Serca, sv. Jožefu in sv. Ant. Pad. za zboljšanje zdravja.

Listek za raznoterosti.

Ljubljana. Duhovska posvečevanja. Kakor se sliši, bodo premilostni gospod knez in škof delili: 17. julija subdijakonot; 19. dijakonat; 21. presbiterat.

Ljubljana. **Commentarius in evangelium sancti Joannis. Concinnatus per Leonardum Klofutar,** Praepositum mitratum Capituli cathedralis Labacensis, ss. theologiae deotorem instituti studiorum theologicorum dioecesis, directorem, nec non studii bibl. N. T. profesorem p. o. emeritum etc. etc. — Editio altera — recognita et aucta. Labaci. Sumptibus auctoris. — Typogr. cath. 1894.

Ker je prva izdaja tega učenega dela že do malega pošla, je pn. gospod stoljni proš na mnogostransko željo to znamenito delo v novo dal v natis in sicer to pot v spomin mašniške svoje 50letnice, kakor tudi v spopolnjenje tvarine vsled napredovanja véde svetopisemske. Bodi toraj lepo, jako koristno učeno delo iskreno priporočeno učenjakom, sploh duhovstvu in gg. bogoslovcem. Kratko, pa prav primerno vrejeno kazalo, pogosto s pristavljenimi opozicijami pomaga doželjeno pojasnilo berzo najti, na pr.: „Amen, quid significet, cur duplicetur. — Judas — cur dicatur Iscariotes. — Logos, cur hoc nomine Christus vocetur. — Pascha, quid de notet 281. — celebrandi ritus 260. — altimano P.“ „Sanguinis et aquae Fluxus e latere Cristi, quomodo ortus? 350.“ Dobiva se pri pn. gos. pisatelju in v „Katol. Bukvarni“ po 2 glid.

Zahvala in poterdilo. Hvala Bogu za velikodušni milodar 63 gld. v pomoč stavbe cerkve sv. Jožefa. Neizrečeno dobro je došel ta blagoselčni milodar, ker potrebuje se 24 gld. za postavno vredenje župnijskega zemljišča in nove cerkve, a 40 gld. za mnoge snovi v zidavo hiše Božje in sv. Jožefa.

Bog stoterno poplačaj! Jezus, Marija Jožef obilno povrnite dobrotnikom sedaj, vselej, v smertni uri in v sv. nebesih!

Prosimo ponižno, spominjajte se dobrotljivo še velepotrebne cerkve sv. Jožefa.

Rimo-katoliški župni ured v Prjedoru, dne 3. majnika 1894.

O. Anton Babič, Br. Alphons Marija,
župnik, za cerkv. odbor.

Poterdilo. Počestim se poterditi, da sem z najserčnišo hvaležnostjo prejel 226 gld. za dejanje razširjanja sv. vere (vmes znamenite zbirke iz Stare Loke po č. g. Fr. Pokorn-u in iz Šk. Loke od č. g. Fel. Zavodnika; pa 15 gld. za katol. misijon na Danskem.) Bl. Halaus l. r.

Skušnje za samostojno farno službo so dne 8., 9., 10. maja delali naslednje čč. gospodje: Jožef Kos, administrator na Selih; Jožef Kramarič, administr. na Verhu pri Vinici; Anton Kreiner, administrator v Spodnjem Logu na Kočsvskem; Šimen Šmitek, kurat v ženski kaznilnici v Begnjah; Ferdinand Čekal, kapelan v Mošnjah; Janez Müller, kapelan pri Devici Mariji v Polji.

V Repnje so dobili zopet duhovna, namreč vpo-kojenega č. g. župnika Ant. Kerčona. Vstreženo je tako usmiljenim sestram in ondotnim prebivalcem. Bog daj srečo!

Za ciborij. Iz Cirknice Neimen. 1 šmarni tolar; 2 gld den, ohišje za žepno uro in nekaj perstanov in uhanov. — Neimenovan 1 gld., da bi mu Marija sprosila pomoči v dušnih in telesnih potrebah. — Starši A. Ž., da bi sin na priprošnje Marije D. na Brezji še zadnje izpite dobro opravil in potem si izvolil pravi, njemu namenjeni, na želje staršev duhovski stan.

V napolcerne bukve!... Ti porednež v sivem suknjiču in z dežnikom v levi roki — kako si se obnašal pri sv. maši? Otroci, precej manjši od tebe. so lepo molili; ti si se igral velik del sv. maše, dežnik si vertil kakor fertavko v pohujšanje drugim; morebiti nobenega očenaša nisi obmolil? bukvic tako nisi imel, molka tudi ne. in sploh je bilo videti, da si malo mislil na sv. mašo in na Jezusa, ki se daruje pri sv. maši. Malo je manjkalo, da nisi Kristusa na novo križal pri sv. maši, ko so pa drugi pobožni molili! Dečko, ti si ves razmišljen; po taki poti bode težava s tvojim izveličanjem!

Da se boš zanaprej drugač obnašal pri najsve-tjšem pravilu, naj ti postavim tukaj, kar je pisano v prav mali knjižici, ki se ji pravi: „Pridnim otročičem v spomin,“ ali „Stežica v nebesa“ (ako prideš k meni, in če se boš poboljšal, ti jo bom zastonj dal) pisano je pa tako-le:

Nekaj od sv. maše. Pri sveti maši moli žalostni del rožnega venca, ako iz bukvic ne bereš sv. maše. Moli zvesto in preišljeno, pazi posebej na pglavitne dele sv. maše. Glavni deli sv. maše so pa: 1. evangelij, 2. darovanje, 3. povzdigo-vanje, 4. zavživanje.

1. **Evangelij** je potem ko se mašne bukve prenesó na drugo stran. Tačas vstani, zaznamnaj se s svetim križem in skleni s terdnim namenom, da boš vselej živel po sv. evangeliju, kakor je Jezus učil.

2. **Darovanje** je potlej, ko strežnik pervikrat pozvončeka in ko mašnik kelih odkrije. Mašnik daruje Bogú kruh in vino; ti pa obudi želje, Bogú tako darovati, kakor mašnik daruje. Daruj Bogú tudi sam sebe, svoje dejanje in nehanje, svojo dušo in telo in skleni, da boš zvesto z dušo in s telesom Bogú služil.

3. **Povzdigovanje** je, ko mašnik S. Rešnjo Telo in S. Rešnjo Kri povzdignejo. Mašnik namreč nad kruhom in vinom, kot namestnik Božji, Jezusove besede izrečejo in spremenjeno v Jezusovo telo in kri povzdignejo. Tačas se kleči, na persi terka in moli pravega živega Jezusa Kristusa pod podobama kruha in vina. Obúdi živo vero in ljubezen do Jezusa in obžaluj svoje grehe.

4. **Zavživanje** je, ko se mašnik obhajajo ter vžijejo sveto Rešnjo Telo in sveto Rešnjo Kri. Obžaluj svoje grehe iz zgolj ljubezni do Jezusa, obudi goreče želje, če ti je dopuščeno z Jezusom v duhu se skleniti. Tako se po duhovno obhajaš in velike milosti zadobiš. Pri sv. maši biti moraš saj vsako nedeljo in zapovedani praznik; če ne, prelomil bi cerkveno zapoved, in biti moraš pazno, pobožno in častitljivo. Paziti moraš na dele sv. maše in na svete skrivnosti, pa ponižno moliti. Ne smeš med razuzdane tovarše hoditi, ne po kotih se potikati, ne ozirati se, ne šepetati in govoriti, ne nazaj po cerkvi zijati; poklekni na obe kolena, kadar je klečati; pred opravilom iz cerkve ne hodi, tudi ne brez spoštovanja po cerkvi doli mahadrati ali letati, kakor marsikateri počno.

Dobrotni darovi.

Za dijako mizo: Č. g. župn. Jan. Dolžan 2 gld. — Ternski 2 gld. — Neimenov. 3 gld. — Neimenov. 40 kr. — Neka oseba 1 gld. po g. A. K. — **Za pridne dijake:** 2 gld. — Monsgn. dek. Mat. Kožuh 5 gld. — F. B. iz Mengša 1 krono. — Č. g. župnik Mih. Sajč 1 gld. — Č. g. župnik Jož. Laznik 2 gld.

Za sr. Detinstro: G. A. Jager 1 gld. (in 1 gld. za drug dober namen). — Iz Polhovega gradca po č. g. župniku Jož. Lazniku 25 gld.

Za varhe Božjega groba: Terstenik 2 gld. — Polhov gradec po č. g. župniku 7 gld.

Za cerkv. sv. Jožefa pri čč. oo. Jezuitih v Ljubljani: Č. g. župnik Mih. Sajč 3 gld. —

Za pogorelce v Gorjah: S Terstenika po č. g. župniku 4 gld. — Goriče 4 gld. — Po Mons dek. M. Kožuhu 5 gld. — Č. gosp. župn. M. Sajč 1 gld.

Za pogorelce v Zajčjem verhu: Goriče 4 gld. — Po Mons. dek. M. Kožuhu 5 gld.

Za pogorelce v Doljni Žetini: Goriče 3 gld.

Za pogorelce v Telčih: Goriče 3 gld.

Za brat. za duše v aicah: Iz Polhovega gradca po č. gosp. župniku Jož. Lazniku 16 gld.

Za brat. S. Rešnj Telesa: Č. g. župnik Fr. Volhinec pri S. Križu. 30 gld. 60 kr. za 194 udov.

Za opravo ubožnih cerkev: Terstenik 13 gld. 72 kr. — Iz Grada 18 gld. — Iz Semiča 84 gld. — Iz Šturij 20 gld. — Iz Železnikov 16 gld. — Iz Šempetra pri Novem mestu 20 gld. — Iz Lozic 13 gld. — Iz Višnje gore 31 gld. 43 kr. — Iz Preddvora 15 gld. — S Horjula 32 gld. — S Homca 24 gld. — Iz Zaspega 6 gld. 25 kr. — Iz Št. Lenarta nad Loko 8 gld. — S Planine nad Vipavo 19 gld. 85 kr. — Od Št. Gotarda 17 gld. — Iz Mekin 17 gld. — Iz Suhorja pri Kočani 14 gld. 90 kr. — S Kerke 75 gld.